

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2021 r. nr (...), znak (...)- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że I. R. jako pracownik u płatnika składek PPUH (...) i (...) spółka jawna z siedzibą w T. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 6 kwietnia 2021 r.

Odwołanie od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Szczecinie wniosła ubezpieczona I. R..

Następnie decyzją z dnia 8 grudnia 2021 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił I. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r.

Kolejno decyzją z dnia 7 lutego 2022 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił I. R. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r.

Przyczyną wydania decyzji z dnia 8 grudnia 2021 r. oraz decyzji z dnia 7 lutego 2022 r. była decyzja numer (...) z dnia 29 listopada 2021 r. wyłączająca ubezpieczoną z ubezpieczenia społecznego od dnia 6 kwietnia 2021 r.

I. R. w dniu 14 grudnia 2021 r. wniosła odwołanie od decyzji z dnia 8 grudnia 2021 r., domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania odwołującej prawa do zasiłku chorobowego, macierzyńskiego oraz rodzicielskiego w zakwestionowanych przez organ rentowy okresach. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazywała na niezasadność wyłączenia z ubezpieczenia społecznego oraz podkreśliła, że umowa o pracę na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży zawarta z PPUH (...) i (...) spółką jawną z siedzibą w T. była ważna, wiążąca, faktycznie wykonywana i nie miała charakteru pozornego.

Pismem z dnia 16 marca 2022 r. nadanym przez ubezpieczoną w placówce pocztowej w dniu 18 marca 2022 roku (koperta k. 18 akt sprawy) I. R. wskazała, iż jej odwołanie odnosi się również do decyzji z dnia 7 lutego 2022 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku macierzyńskiego oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji z dnia 29 listopada 2021 r.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2022 r. Sąd Rejonowy zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie z uwagi na toczące się pomiędzy stronami przed Sądem Okręgowym postępowanie odwoławcze od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 listopada 2021 r. nr (...).

Wyrokiem z 3 października 2022 r., sygn. akt VI U 114/22, Sąd Okręgowy w Szczecinie zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż I. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownica u płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego (...) i (...) spółki jawnej w T. w okresie od 6 kwietnia 2021 r.

Po ustaleniu, że sprawa z odwołania od decyzji z dnia 29 listopada 2021 r. została zakończona prawomocnie, Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 23 stycznia 2023 r. podjął zawieszony postępowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. R. została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego od 6 kwietnia 2021 r., a jako podstawę zgłoszenia wskazano umowę o pracę w PPUH (...) i (...) spółce jawnej z siedzibą w T., na stanowisku specjalisty do spraw sprzedaży.

Od dnia 1 czerwca 2021 r. I. R. stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. Płatnik składek – PPUH (...) i (...) spółka jawna z siedzibą w T. – wypłaciła I. R. wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy za okres od 1 czerwca 2021

r. do 3 lipca 2021 r. Kolejny płatnik składek złożył zaświadczenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o wypłacie I. R. zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r., zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz bezpośrednio po nim zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. z tytułu pracowniczego zatrudnienia.

Niesporne, a ponadto: zaświadczenia płatnika składek- k.4-5, 6-12 akt zasiłkowych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych od dnia 4 lipca 2021 r. przejął wypłatę zasiłku chorobowego, jednakże wstrzymano wypłatę świadczenia za okres od 4 lipca 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. do czasu zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego w sprawie prawidłowości objęcia I. R. ubezpieczeniami społecznymi z tytułu zawartej z płatnikiem- PPUH (...) i (...) spółką jawną z siedzibą w T. umowy o pracę.

Inspektorzy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. przeprowadzili w PPUH (...) i (...) spółce jawnej z siedzibą w T. kontrolę doraźną, której celem było ustalenie, czy I. R. wykonywała od 6 kwietnia 2021 r. pracę w kontrolowanej firmie.

W związku z kontrolą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 29 listopada 2021 r., o numerze (...) ustalili, iż I. R. nie podlega ubezpieczeniu społecznemu od 6 kwietnia 2021 r.

Decyzją z dnia 8 grudnia 2021 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił I. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r.

Kolejną decyzją z dnia 7 lutego 2022 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił I. R. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. Decyzję z dnia 7 lutego 2022 r. I. R. odebrała w dniu 14 lutego 2022 r.

Niesporne, a ponadto: potwierdzenie odbioru- k. 64, decyzja (...) Oddziału w S. z 29 listopada 2021 r., o numerze (...) – k. 13-16 akt zasiłkowych ZUS, decyzja (...) Oddziału w S. z 7 lutego 2022 r- nienumerowana karta akt zasiłkowych ZUS oraz decyzja (...) Oddziału w S. z 8 grudnia 2021 r.- k. 19 akt zasiłkowych ZUS.

Na skutek odwołania I. R. od decyzji w przedmiocie wyłączenia z ubezpieczenia społecznego, Sąd Okręgowy VI Wydział Ubezpieczeń Społecznych w S. wyrokiem z dnia 3 października 2022 r. sygn. akt VI U 114/22 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż I. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownica u płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego (...) i (...) spółki jawnej w T. w okresie od 6 kwietnia 2021 r.

Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 3 listopada 2022 r.

Niesporne, a ponadto: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 października 2022 r., sygn. akt VI U 114/22 z uzasadnieniem – k. 40-48, notatka urzędowa- k. 50.

W dniu 10 sierpnia 2021 r. I. R. urodziła dziecko. Przez okres 16 miesięcy karmiła piersią, aż do czasu zajścia w kolejną ciążę. W dniu 1 sierpnia 2023 r. I. R. urodziła kolejne dziecko.

Niesporne, a ponadto: przesłuchanie ubezpieczonej, 00:05:15-00:12:50, k. 76.

Sąd zważył co następuje:

Odwołania ubezpieczonej zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należało zbadać, czy ubezpieczona złożyła odwołanie w ustawowym terminie.

W myśl art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie,

lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Natomiast w myśl § 3 przywołanego przepisu Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Niewątpliwie przywołany przepis art. 477⁹ § 3 k.p.c. oparty jest na zwrotach niedookreślonych, czyli nienadmiernego przekroczenia terminu z przyczyn niezależnych. Wykładnia i stosowanie takich zwrotów niedookreślonych musi więc uwzględniać kontekst systemowy i cel regulacji. Wymienione w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego się. Przyczyny niezależne to nie tylko przyczyny niezawinione. Nie wyklucza więc wniesienia odwołania po terminie, ważne jest tylko, iżby przekroczenie terminu nie było nadmierne. Sąd ma dyskrejonalną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania, tak jakby zostało ono wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego (postanowienie SN z 1.06.2010 r., II UK 404/09). Wina w zaniechaniu wniesienia odwołania w ustawowym terminie nie wyłącza uznania przekroczenia terminu za niezależne od odwołującego się (i odwrotnie), ponieważ w art. 477⁹ § 3 k.p.c. nie wskazano winy, jako okoliczności wykluczającej uwzględnienie przekroczenia terminu. Jednak za przyczyny naruszenia terminu niezależne od odwołującego się można uznać: jego chorobę, pobyt za granicą, nieznajomość prawa, nieporadność, czy wprowadzenie w błąd przez organ rentowy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2023 r. (...) 140/22).

Odwołanie od decyzji z dnia 8 grudnia 2021 r. niewątpliwie zostało wniesione w terminie, bowiem w dniu 14 grudnia 2021 r., co nie było również kwestionowane przez organ rentowy.

Odnosnie do decyzji z dnia 7 lutego 2022 r., mając na uwadze dokumenty zalegające w aktach sprawy, wskazać należy, iż odwołanie zostało wniesione po upływie miesięcznego terminu albowiem przedmiotowa decyzja została doręczona odwołującej w dniu 14 lutego 2022 r. Miesięczny termin do jej zaskarżenia upłynął zatem z dniem 14 marca 2022 r. Odwołanie złożono natomiast w dniu 18 marca 2022 r. (data stempla pocztowego). Niewątpliwie więc odwołanie wniesione zostało przez ubezpieczoną po upływie terminu z art. 477⁹ § 1 k.p.c., jednakże zdaniem Sądu zachodziły podstawy do uznania, iż przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się.

Spełnienie pierwszej z wymienionych w art. 477⁹ § 3 k.p.c. przesłanek przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu tj. nienadmierne przekroczenie terminu jest oczywiste, bowiem ubezpieczona przekroczyła termin o zaledwie 4 dni, co nie sposób uznać za nadmierne. Jeśli chodzi o drugą przesłankę tj. przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej, to zdaniem Sądu również ta przesłanka się ziszcila. Wskazać bowiem należy na specyficzną sytuację w jakiej znalazła się ubezpieczona. Wobec ubezpieczonej zostały wydane dwie decyzje: pierwsza w dniu 8 grudnia 2021 r., o odmowie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r., a kolejna w dniu 7 lutego 2022 r. o odmowie prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. Wskazane decyzje były pokłosiem wydania decyzji z 29 listopada 2021 r. ustalającej niepodleganie przez ubezpieczoną ubezpieczeniu społecznemu od 6 kwietnia 2021 r. Decyzja z dnia 8 grudnia 2021 r. została zaskarżona w dniu 14 grudnia 2021 r. Natomiast decyzja odmawiająca prawa do zasiłku macierzyńskiego oraz zasiłku rodzicielskiego została wydana w dniu 7 lutego 2022 r., a więc już w trakcie toczącego się postępowania z odwołań ubezpieczonej od decyzji wyłączającej ją od ubezpieczenia społecznego i decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego. Ubezpieczona mogła więc zasadnie twierdzić, iż wniesione przez nią odwołanie z dnia 14 grudnia 2021 r. obejmie przyszłą decyzję ZUS odmawiającą jej zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego stanowiącą naturalną konsekwencję decyzji z dnia 29 listopada 2021 r. (na fakt jej świadomości wskazuje zresztą treść jej odwołania z dnia 14 grudnia 2021 r. w którym poza kwestionowaniem odmowy przyznania zasiłku chorobowego kwestionowała również odmowę przyznania jej zasiłku macierzyńskiego i rodzicielskiego). Dodatkową okolicznością skutkującą uznaniem, że przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej jest sytuacja osobista ubezpieczonej, a to konieczność zajmowaniem się niespełna półrocznym dzieckiem (ubezpieczona urodziła syna 10 sierpnia 2021

r.) oraz karmieniem dziecka przez okres 16 miesięcy piersią do czasu zajścia w kolejną ciążę. Brak było podstaw do kwestionowania twierdzeń złożonych w tym zakresie przez ubezpieczoną, bowiem są logiczne, jasne i spójne. Ponadto zostały częściowo potwierdzone przez dokumentację zalegającą w akрах zasiłkowych przedłożonych przez organ rentowy (tj. co do daty urodzenia przez ubezpieczoną pierwszego dziecka).

Mając na uwadze powyższe Sąd potraktował spóźnione odwołanie od decyzji z dnia 7 lutego 2022 r., tak jakby zostało wniesione w terminie.

Spór w sprawie dotyczył kwestii czy odwołującej I. D. (uprzednio R.) przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca do 28 sierpnia 2021 r., prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia do 27 grudnia 2021 r. oraz prawo do zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. Taki był bowiem zakres przedmiotowy decyzji organu rentowego wydanych wobec odwołującej się. Treść decyzji wyznacza natomiast zakres i przedmiot rozpoznania sądowego, w którym sąd rozstrzyga o zasadności wniosku w granicach przedmiotu zaskarżonej decyzji.

Jedyną przesłanką zaskarżonych w sprawie decyzji było uznanie, że I. D. nie podlega ubezpieczeniom społecznym, a w tym ubezpieczeniu w razie choroby i macierzyństwa (ubezpieczeniu chorobowemu), ponieważ organ rentowy uznał, że umowa o pracę zawarta przez I. D. z PPUH (...) i (...) spółką jawną z siedzibą w T. jest nieważna jako zawarta dla pozorów.

Mając na uwadze przedmiot niniejszego postępowania po pierwsze należało rozstrzygnąć kwestię podlegania przez ubezpieczoną I. D. ubezpieczeniu społecznemu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023, poz. 1230 ze zm.) – dalej: „u.s.u.s.” obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Zgodnie zaś do treści art. 8 ust. 1 u.s.u.s. za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Osoby będące pracownikami podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu i wypadkowemu (art. art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 w zw. z art. art. 6 ust. 1 pkt 1 u.s.u.s.). Jednocześnie, w myśl art. 13 pkt 1 u.s.u.s. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne – pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Z uwagi na to, że sprawa dotyczy przy tym zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego oraz zasiłku rodzicielskiego należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2022, poz. 1732 ze zm.) – dalej: „ustawa zasiłkowa”, świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 7 wskazanej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała: 1) nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego lub 2) nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego - w razie choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni, lub innej choroby, której objawy chorobowe ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni od początku choroby.

Z kolei na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Natomiast zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy zasiłkowej zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego. Nadto na podstawie art. 184 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz.U. z 2023, poz. 1465 ze zm.) za okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz

urlopu ojcowskiego przysługuje zasiłek macierzyński na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Podkreślić należy, iż kwestia podlegania przez I. D. obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu z tytułu zatrudnienia w PPUH (...) i (...) spółce jawnej z siedzibą w T., była przedmiotem decyzji z dnia 29 listopada 2021 r. nr (...), znak (...)- (...). W decyzji tej organ rentowy poczynił tożsame – jak w zaskarżonych w niniejszej sprawie decyzjach - wnioski uznając, iż strony łączyła nieważna wobec jej pozorności umowa o pracę, bowiem została zawarta nie w celu faktycznej realizacji wynikającego z treści stosunku pracy, a jedynie dla uzyskania przez ubezpieczoną świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w związku z ciążą i macierzyństwem.

W tym stanie rzeczy ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił w znacznej mierze na podstawie dokumentów przedłożonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz rozstrzygnięcia, które zapadło w toku postępowania zainicjowanego odwołaniem ubezpieczonej I. D. przed Sądem Okręgowy w sprawie VI U 114/22 od ww. decyzji z dnia 29 listopada 2021 r., nr (...).

Wyrokiem z dnia 3 października 2022 r., sygn. akt VI U 114/22 w sprawie z odwołania ubezpieczonej I. R. (D.), Sąd Okręgowy w Szczecinie zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż I. R. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownica u płatnika składek Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego (...) i (...) spółki jawnej w T. w okresie od 6 kwietnia 2021 r.

Wskazany wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się dnia 3 listopada 2022 r.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że I. R. została faktycznie zatrudniona przez PPUH (...) spółkę jawną w T. od 6 kwietnia 2021 r. w pełnym wymiarze czasu pracy oraz faktycznie w takim wymiarze czasu pracy świadczyła na rzecz pracodawcy pracę aż do dnia 1 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy podkreślił, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy okazał się niewystarczający dla wykazania zasadności stanowiska organu rentowego, że umowa o pracę łącząca I. R. ze spółką jawną PPUH (...) została zawarta jedynie dla pozorów. Wręcz przeciwnie I. R. i płatnik nie pozorowali zawarcia umowy o pracę; strony kwestionowanej umowy były też zgodne co do skutku, jaki miały wywołać ich oświadczenia woli. Skutkiem tym było między innymi objęcie I. R. pracowniczymi ubezpieczeniami społecznymi, co organ rentowy niesłusznie ocenił jako zamiar obejścia prawa prowadzący do nieważności umowy.

Mając na uwadze wyżej przywołany prawomocny wyrok z dnia 3 października 2022 r. kwestia podlegania przez I. D. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia przez PPUH (...) spółkę jawną w T. począwszy od dnia 6 kwietnia 2021 r. została prawomocnie przesądzona. Prawomocny wyrok korzysta bowiem z powagi rzeczy osądzonej, co wynika z brzmienia art. 365 § 1 k.p.c. zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Oznacza to niemożność czynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających w sprzeczności z prawomocnym orzeczeniem i konieczność przyjmowania przez sąd, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. W kolejnym postępowaniu sąd jest więc związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych. W konsekwencji Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę nie mógł dokonać samodzielnych ustaleń w zakresie podlegania bądź niepodlegania przez I. D. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia w PPUH (...) spółce jawnej w T.. Wobec tego Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność potwierdzenia zatrudnienia ubezpieczonej na warunkach umowy o pracę.

Mając na względzie, iż organ rentowy jako jedyną przyczynę odmowy przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r., prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz prawa do zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r. wskazał nieważność zawartej umowy o pracę, ustalenia poczynione w prawomocnie zakończonym postępowaniu VI U 114/22, przesądzają w istocie o rezultacie niniejszego postępowania. Skoro bowiem prawomocnie przesądzone zostało, iż I. D. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 6 kwietnia 2021 r., niewątpliwie zaskarżone decyzje z dnia 8 grudnia 2021 r. oraz

z dnia 7 lutego 2022 r. odmawiające ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego (w sytuacji niekwestionowania przez organ rentowy, by ubezpieczona w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego była niezdolna do pracy w związku z ciążą) oraz zasiłku macierzyńskiego i zasiłku rodzicielskiego (w sytuacji gdy poza sporem pozostawało, że ubezpieczona w dniu (...) urodziła dziecko) były sprzeczne z przywołanymi powyżej przepisami prawa.

W konsekwencji, należało zmienić zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 8 grudnia 2021 r. oraz z dnia 7 lutego 2022 r. w ten sposób, że przyznać ubezpieczonej I. D. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 4 lipca 2021 r. do 28 sierpnia 2021 r., prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 10 sierpnia 2021 r. do 27 grudnia 2021 r. oraz prawo do zasiłku rodzicielskiego za okres od 28 grudnia 2021 r. do 8 sierpnia 2022 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

28.09.2023